

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Vojska.

Pohod srbskega kneza v rumunski Plojești k ruskemu carju, slavjanskemu osvoboditelju, zanima vse politične kroge, posebno pa neke naše avstro-ogerske. Daje se namreč temu potovanju tudi ta le važen pomen: Od kraja je, pravi se, Rusija sama svetovala Srbiji, naj sklene mir in naj nevtralna ostane, ker Srbija je uže od lanske vojske popolnem izžeta ter bi le od Rusije vse denarne moči potrebovala, če še dalje vojuje. Tudi se je hotelo od ruske strani našim Magjaram, ki o necih nerazumljenih državnih „interesih“ odpirajo široko svoja azijska usta, torbo navezati in jim povod hujskanja jemati z nevtraliteto Srbije. Zdaj pa so Rusi videli, da jim prehod čez silno Dunavsko reko vse večje težave dela, nego je bilo soditi. Tudi nečejo silno mnogo ljudij žrtvovati, kakor bi bilo nasproti turškim baterijam in novej strahovitej znanosti v streljanji treba pri prisilnem postavljanji mostu. Zato se je začelo od ruske strani misliti o prehodu ruske vojske skozi Srbijo. Torej utegne Rusija celo Srbijo zasesti. Ker bode potem jej morda celo dolžnost in potreba narasla, poslati še Črnej gori pomoč, . . . narasta vprašanje, kako se bode naša monarhija držala, če bomo imeli v celej južnej sosesčini vojno. Bog nas torej varuj nesreče, da ne bi zmagali kačji Magjarski uplivi, judovske perfidije in ono nemško ultramontanstvo, ki baje na tihoma uže tudi v protiruskem smislu deluje na Dunaji.

Niti z Dunava niti z azijskega bojišča bratov Rusov nij denes še vedno nič važnih poročil. Tudi telegrafni koresp. „biró“ na Dunaji nas je denes v soboto do sklepa uredovanja te številke brez poročila pustil, kar je znamenje, da bodočih 12 do 24 ur nij nič važnega dogodka pričakovati.

Glede črnogorskega bojišča zavračamo čestite bralce svojega lista na naš spodaj priobčevani dopis od črnogorske meje. Iz njega se vidi, da so bili pač Črnogorci malo iznenadeni po svojej premalej previdnosti in zmage gotovosti, a nikakor ne tepeni, kakor so slavjanski sovražniki uže veseli razpovedovali. Turki res še ne morejo poročati, da so Nikšič z živžem obskrbeli.

Izmej sto turških oficirjev, katere imajo Rusi ujete v Tiflisu, zna jih samo deset pisati in brati, znamenje, da kultura turška, za katero so naši nemškutarji tako vneti, nij baš velika.

Kristijanje po vsem Turškem se silno boje, da bodo Turki, kakor brž bodo premagani, z orožjem na nje planili in jih mnogo posekali, vzlasti po Bulgariji, predno jim rešitelji ruski bratje na pomoč pridejo.

Zagreb 14. jun. Bosenski vstaši so prijeli dva turška oddelka in jim vzeli 15 konj in 42 pušk.

Peterburg 14. jun. Od kavkazke vojske se proča: Od 7. junija počenši so ruski vojni oddelki pri Karsu več rekognosciranj naredili. 9. jun. je veliki knez Mihael ogledal sovražnikove pozicije. Rusi so imeli ta dan le 15 ranjenih. Muktar paša je dobil iz Trapezunta 20 bataljonov pomoči.

Od črnogorske meje 7. jun.

[Izv. dopis.]

Precej drugi dan potem, ko sem vam zadnje pismo poslal, bili smo iznenadeni, ko smo čuli iz Skadarskemu jezeru bližnjih gor do sem grmenje topov, iznenadeni, ker nam je bilo znano, da je bila večina vojske pri Nikšiču, kjer je slutila, da nameravajo Turki zopet enkrat provijantiranje. Da bi tedaj pozornost zgornje vojske odvrnili, pričeli so Turki 4. junija od Spuca sem manevrirati, zapodili so le malo pomnoženo mejno stražo in postavili na glavici „visočici“ svoje topove, iz katerih so streljali na piperska sela. Drugi dan napredovali so proti Martinovcem in tam plenili in podrli nekoliko hiš; ali njihovim napredovanjem vstavil se je kmalu pop Ilija; in Božo Petrovič, ki je v naglici vse oborožene Brdjane in Pipere (dva bataljona) na stranskih skalnatih visočinah zbral, prijel je Turke od strani, tako da so prišedši v ozke doline, mej dva ognja, bili dobro pobiti in v beg zapodeni. Nekateri naši Bokelji poročajo, da so jim Črnogorci 500 glav posekali, sami Črnogorci so izgubili samo 40 mož.

Od severnih vojnih čet črnogorskih čuje se, da so s topovi streljali na Nikšič, pa seveda brezuspešno, ker so njihovi topovi premajheni za pravilno obleganje, a javlja se tudi, da je nekoliko bataljonov prišlo k Turkom v sotesko in tako (6. junija) imeli zdatne izgube, padla sta dva ali trije komandirji in precejšnje število prostih Črnogorcev. Denes je došlo v Kotor 16 teško ranjenih iz Risna, da jih jutri spravijo v Cetinje. V pričetku boja umaknili so se Turki, ali ko so Črnogorci svesti svoje zmage jih malo neprevidno podili, sprejela jih je od druge strani v soteski stoječa turška premoč.

Ob enem imam zaznamovati žalostno vest, da je bil pred kratkim hercegovski vstaški vodja Sočica po enem svojih perjanikov umorjen. Sočica se je pričetkom lanskega leta jako odlikoval s svojim previdnim in odločnim vodstvom, bil je po poročilu mnogih še celo veljavnejši od Peko Pavloviča, pa nij umeval svojih ljudij tako navduševati, in disciplinirati, kakor zadnji. Odkar je Črnogora prevzela vodstvo v hercegovskem boji, imel je le še povelje nad manjšimi četami.

Sicer pa si je ta slavjanski junak za osvobodjenje svoje domovine naredil nesmrtno zasluge in ožja zgodovina hercegovska in jugoslovanska ga bode imenovala častno in hvaležno.

Naši nemškutarji in narodno gospodarstvo.

Glavni steber avstrijske države je bilo in bode kmetijstvo. Na njega se je država vedno opirala in ono jej bode moralo pomagati iz sedanjih zadreg, ker industrija je danes tako onemogla, da državi ne le nič ne pomaga, temveč pri njej išče podpore.

Preobili davki in slabe letine so pa kmetijstvo tako oslabili, da ne more kmet skoraj nič več prenašati velikega bremena. In vendar — je gotovo, da se bode v prihodnje to breme še zvikšalo. Kaj pa potem?

Na to žalostno vprašanje vemo le en odgovor; le jeden pot nam je še odprt iz tega žalostnega stanja.

Vsakdo ve, da naša rodovitna zemlja bi veliko več rodila, ako bi se boljše obdelovala. Dohodki kmetijstva bi se lahko veliko pomnožili, ako bi kmetovalci vedeli za vse pripomočke, katere nam v današnjem času ponujati izkušnja in vednost na kmetijskem polji.

Vendar pa od posameznega posestnika nikdo ne more zahtevati, da bi se pečal s poskusnjami, ker te so zelo drage; posestnik je primoran, iz svojega zemljišča, kolikor je mogoče pridobiti, ne pa s poskusnjami, katere v prvič navadno ne dajo nikakoršnega dobička, čas in denar tratiti.

Kar pa posameznik ne more storiti in vendar vsak potrebuje, to bi morala storiti skupnost, t. j. dežela, ona bi morala poskrbeti za to, da si posamezni lahko pridobijo potrebnih vednostij, saj to je edin njen poklic.

Pri nas na Kranjskem žali Bog še zdaj nemamo večje kmetijske šole, akoravno naše okoliščine z vso silo terjajo, da bi se za kmetijstvo kaj storilo, da se reši pogube. Akoravno je vsakemu znano, da je treba za poduk rano začeti, da dobri nasledki poduka le počasi nastajajo, da je za to treba več decenij, vendar smo se vse premalo brigali zato, da bi se pri nas ustanovila večja kmetijska šola.

Deželni zbor je sicer pripoznaval potrebo take šole, vendar pa je glede na ubožno deželo mislil, da se jej ne morejo nakladati take bremena, katere bi bilo zahtevalo vstanovljenje kmetijske šole, in je privolil le nekaj štipendij za obiskovalce kmetijske šole, ter ustanovil vinorejsko šolo na Slapu in se s tem rešil očitanja, da je preveč varčen, in da iz same napačne varčnosti škoduje interesom dežele.

To očitane bi deloma zaslužil kranjski deželni odbor.

Da, celo nam je neumljivo, kako da si upajo hinavski nemškutarji in njih glasilo „Laibacher Tagblatt“ v dokaz, da je deželni zbor brezskrbno in brezmiselno ravnal z deželnim premoženjem, navajati tudi ustanovljenje kmetijske šole na Slapu.

Da si ti hlinavci in neprijatelji le upajo vprašati, ali se je s posestvom na Slapu deželno premoženje pomnožilo ali ne, in na to odgovorjati: „So lange das Erträgnis dieser Realitäten nicht hinreicht, um die Auslagen jener Zwecke zu bestreiten, denen dieselben gewidmet erscheinen, so lange das Stammvermögen des Landes, soweit es in Obligationen besteht, für diese Erwerbungen aufgewendet wird, können wir nach den Grundsätzen der Volkswirtschaft, in diesen Investitionen keine Vermehrung des Stammvermögens, wohl aber eine Belastung und reellen Verlust desselben erkennen.“

Za božjo voljo, ali so ti ljudje res neumni, ali se pa le delajo. Ali poznajo le začetne črte znanosti in prvotnih načel narodnega gospodarstva?

(Konec prih.)

O ljubezni do domovine

piše ljubljanski pedagoški list „Učiteljski tovariš“ v poslednji številki to le dobro razmišljanje, ki je vredno, da v širje kroge pride in zlasti zdaj pred volitvami naj g. učitelji in drugi zrno njegovo k srcu vzemo si:

„Prepričanje? Kako lahko to omahne. Pridejo leta, pride čas, ko vidijo ti ljudje, da z ljubeznijo do domovine ne pridejo nikamor. Skrb za vsakdanji kruh je od dne do dne večja, in potem „lahko noč“ prepričanje, „lahko noč“ domovina. Sramotno je pač za človeštvo, da se da tako lahko odvrniti od prepričanja, katerega se je navzelo z materinim mlekom. Menim, da ne bo nihče tako predrzen, da bi rekel, da ljubezen do domovine nij čisto naravni čut. Ako pa ljubimo koga, nam so dragi pa tudi oni kraji, v katerih smo bivali kedaj z njim. Zakaj se pesniki, ki ljubijo, tako radi spominjajo v pesnih bistrih potočkov, ob katerih so se sprehajali s svojimi ljubici; zakaj jim je ljuba hiša, v katerej stanuje kraljica njihovega srca? — Odgovorite na to kozmopolitje in nevtralni ljudje. Ako se vam zdi, da je to čisto naravno, zakaj nij tudi ljubezen do domovine naravna?

Človek se tako rad nagiba k slabemu. Mora se mu tedaj kazati v besedi in dejanji to, kar je pravo. Potrebno je tedaj tudi, da se uči ljubiti domovino. Ako se pridiguje po cerkvah ljubezen do starišev, se mora zvuna javno tako učiti ljubezen do domovine.

Nespametna je tudi misel, da se mora narod, ki še nij veliko napredoval, kar tako nagniti ali podvreči višje omikanemu, celo v njega se stopiti. Zakaj se pa nijso stari Rimljani pogrčili, ker je bil grški narod više izobražen? Prav je, ako se uči kaj narod od družega, ali zato se mu nij treba potujčiti. Ali se nijso učili Nemci tudi marsikaj od Francozov: a postali vendar nijso Francozi. Ali lepo nij, da se zdaj norčujejo iz njih; hvaležnost ostane vendar le lepa čednost.

Najvišjo stopinjo pa doseže ljubezen do domovine, ako nema človek ničesa upati od nje, ako ima prestati zaradi nje bridkosti in zaničevanja, in ako ga ne odvrnejo od nje vsa plačila in častne obljube. Jaz sem že rekel

da mora vsakdo ljubiti mater, ako je tudi beračica, isto trdim tudi o domovini.

Kdor pa ljubi domovino, jej je pripravljen darovati svoje blago in premoženje, celo samega sebe, ako je treba. Da pa kdo to prostovoljno stori, jo mora ljubiti iz prepričanja, on mora biti pa tudi značaj, da ne omahne, ako mu nasprotujejo ovire. Da je pa tako malo taci ljudi, to zakrivljamo z odgojo.

Uže v prvi mladosti mučimo otroka s pojmi in besedami, katerih ne razume in razumeti ne more. Tako mu tudi kvasimo mnogo o ljubezni do domovine, predno vé, kaj je domovina. On nas znabiti tudi vidi, da jo mi ljubimo; ali vidi tudi ljudi, ki je ne ljubijo, ki se norčujejo celo iz nje. Takoj jame dvomiti, komu naj sledi. Celotaki ljudje so, ki pravijo otroku: Reci! da si Slovenec, in dal ti bom krajcar. Za denar se stori marsikaj, posebno je pa otrok takoj pripravljen, ker mu je denar zmirom kaj novega. Drugič mu reče zopet kdo: Reci, da nijsi Slovenec, in dam ti dva krajcarja. Otrok pravi, da nij. Ljudje se mu pa smejejo. Raje naj bi se jokali nad njim in nad svojo nespametjo. Ako se govori sploh kaj o domovinski ljubezni, se sme to najmanj mlademu otroku. Ponačljam še enkrat, da mora prava ljubezen do domovine vzrasti iz prepričanja. Ali pa moremo otroka z dokazi prepričati, da mora ljubiti domovino? K večjemu mu zamoremo reči: Ti moraš ljubiti domovino, ker je to lepo. Nič nijsmo izgubili s tem, če jo začne otrok še le s dvanajstimi ali štirinajstimi leti ljubiti, saj bo potem prav vedel, zakaj jo ljubi, in nijsmo potem v nevarnosti, da jo zataji za dva krajcarja.

No, bodo dejali nekateri; ti si postavil v zvezo ljubezen do matere in do domovine ali se otrok tudi ne sme učiti ljubezen do matere? — To je gotovo, da se mora. Saj mu je pa tudi lažje dopovedati, zakaj mora ljubiti mater. Ona mu daje kruha, ga oblači, ga položi v mehko postelj; za to jej mora biti hvaležen in jo ljubiti. Mater ljubiti, se mora učiti, predno se pride do domovinske ljubezni kajti s prvo ljubeznijo se otrok pripravlja na drugo.

Ko se nauči brati, mu dajemo v roke knjige, ki nikakor nijso za njegovo starost, tedaj mu tudi nijso koristne. Mi sami ne vemo njihovega zadržaja, kar je zelo napačno. Toliko pametni so vendar nekateri, da mu ne dajo romanov, ampak le knjige, ki imajo na platnicah zapisano: povest za mladino. Kolikrat se pač goljufajo taki, ki le po napisih sodijo spise. Pa to uže nij toliko, ako sami sebe goljufajo, hujše je, ako je oguljufan poseben otrok. Spisi za mladino so tudi jako različni. Povest, ki jo razume dvanajstletni deček, nij za šestletnega. Otrok, ki je kaj tacega bral, si to raztolmači po svoje, se ve da vse napačno. Nam se pa tudi ne zdi vredno, mu razlagati tega. K večjemu se mu nasmehljamo, ako ga slišimo, kako nam to, ali ono pripoveduje. On resnično ne ve, ali imamo mi prav, ali knjiga, katero je bral. Mi imamo sicer pri njemu nekaj veljave, ali tudi knjiga je ima. Lehko mu je reči: Tako je, kakor sem jaz povedal, saj stoji tako zapisano v knjigi. Na tak način odgojamo ljudi, ki nijso stalni v nobenem predmetu, ki nikdar prav ne vedo, je-li pravo to, ali ono. Celotaki življenje jim poteče v vedni dvomljivosti, iz ekstreme padajo v družega, obračajo se vedno na tisto stran, od katere veter hujše piha,

in nazadnje gredo iz sveta nevedoč, zakaj so bili na njem, kakor nijso vedeli pri rojstvu, zakaj so prišli na njega.

In ko odrastejo, bero knjige in časopise, ki pišejo za in zoper domovino. Ker smo jih pa navadili uže v mladosti, da dvomijo, se jim vsadi v glavo še večji dvom. Tako nastanejo nevtralni ljudje in kozmopoliti. Nevtralni ljudje si ne upajo tem ne onim pravdati; kozmopoliti dajo pa vsem prav in nikomur.

Ljubezen do samega sebe je pa tudi prirojena človeku. In ta ljubezen stegni dostikrat vse druge. Vsak hoče imeti vedno več, hoče postati vedno kaj več. V marsikaterem obziru je to dobro, ali dostikrat napačno. Tudi pri tej želji so mu dobra vsakatera sredstva. Odpustiti (?) se more človeku, ki je v veliki sili zatajil domovino; ali nikdar onemu, ki jo je izprevelike ljubezni do samega sebe.

Ta stvar se mora tudi zboljšati. Kaj je storiti? Treba je začeti uže z otroci. Učimo jih zadovoljnosti, ki je polovica srečnega življenja. Človek nij nesrečen, ako ima malo, on je nesrečen, ako so njegove potrebe večje, kot njegovi dohodki, in srečen, ako je oboje enako.

Pred vsem pa bodimo sami vrli patrioti. Le kar imamo sami, moremo dati drugim. Z izgledi se doseže več, kakor z golimi pravili in pridigami. Učitelj mora biti parijot, uči pedagogika. Od njega se pač vse terja. Zato smo pa tudi opravičeni to terjati od vsacega, najbolj pa od vseh tistih, ki se bavijo z otroško odgojo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 16. junija.

Državni zbor je v seji 15. t. m. sprejel postavbo o garantiranih železnicah po daljšem govoru ministra Ungerja.

Na **Dunaji** so zaprli pet oseb, pri katerih so našli ruska in poljska pisma, ki baje konstatirajo neko „internacionalno“ propagando v prevrat držav Rusije in Avstrije. — Gotovo kakovi poljski sanjači.

Čehi pripravljajo baje za 15. julija veliko svečanost Ivanu Husu na slavo.

Na **Češkem** občina za občino s podpisimi in adresami izjavlja sočutje in prigrasje za brate Ruse, za našo sveto slavjansko stvar, blagosloveč in moleč za orožje rusko. Slava!

V **ogerskem** zboru je 15. jun. minister Tisza odgovarjal na interpelacijo Iranyijevo ob orijentalnem vprašanji, pa je malo povedal. Rekel je: Namen berlinskega memoranda, carigradske konference in londonskega protokola je bil ohraniti mir, ali vsaj skrbeti, da vojska občna ne postane, da se stanje krščanov pod Turki zboljša, da se ne stvarijo take državne osnove, ki bi interesom avstro-ogerske države škodile. Večina teh spisov je bila narejena v sporazumu z družimi vlastmi tako, da nij bilo proti interesom naše države. — Na to je Iranyi proti odgovarjal. Tisza je na to odgovoril, da ko bi bili mi drugo politiko tirali, zadela bi nas bila vojska. Zdaj so tuje vlade vse prijazne.

V naših državah.

Srbski „Istok“ pravi, da je potovanje kneza Milana k ruskemu carju poročstvo za nadaljni razvoj Srbstva.

V **angleški** zbornici je Northcote rekel, da se je Rusija izjavila, da ne bode blokirala ladijeplavja v sueckem kanalu niti ne sicer motila. Torej angleški lajevci so zopet za nekaj časa utišeni.

Iz **Bertina** se javlja nova zmaga socialnih demokratov kljub vsem prizadevanjem „liberalnih“ strank. Voljen je soci-

jalist Hasenclever s 12.737 glasovi za držav-
nega poslanca v šestem berlinskem volilnem
okraji. Veliko veselje je mej delavci.

Dopisi.

Z Dunaja 14. junija. [Izvirni dopis.]
Zabava slovanskega pevskega društva se je
jako dobro obnesla. Počestilo je društvo mnogo
odličnih gostov. Videli smo več slovanskih dr-
žavnih poslancev. Izmed slovanskih državnih
poslancev bila sta navzoča gg.: dr. Vošnjak
in V. Pfeifer, izmed dalmatinskih g. Vitezič,
izmed rusinskih gg.: Ozarkievič, Naumovič,
dr. Cavlovský, Kovalski in drugi. Slavni naš
pisatelj g. Stritar je tudi bil pričujoč. Vrt,
ki ima prostora za 1500 oseb, je bil poln,
sigurno lep dokaz, ka je društvo mej dunaj-
skimi Slovani jako priljubljeno. Pelo se je prav
dobro. Vojni zbori hrvatski „U boj“ od Zajca,
ruski „Urá“ od Glinke in češka „Husitska“
od Förchtgotta, bili so uprav s frenetičnim
ploskanjem sprejeti. Krasno so se pele Förcht-
gottova „Oslava Komenskeho“, Krtinske-
jeva „Jarni“ in Napravnikova kadrilja
iz ruskih napevov, pri kateri je g. Jerie
čez vse izborni pel solo. Bil je večkrat burno
izzivan od mnogoštevilnega občinstva. Ned-
vedova „Moja rožica“ se je prav dobro
pela. Kompozicija je krasna, govoril sem z
znanim nemškim kritikom, ki je to pesen po-
slušal, in trdil je, da se mu je ta kompozicija
neizmerno dopadala. Moral sem mu prevoditi
besede (pesen je Kurnikova) in rekel mi je,
ka se krasnim besedam in obsegu pesni krasno
zлага kompozicija. Ta kritika od Nemca
mora gotovo izpodbujevalna biti za gospoda
Nedveda. Milo je donela tudi od Förchtgott-
Tovačovskega harmonizirana rusinska narodna
„Oj ty divčino“. Pevovodja društva g. A. A.
Buchta žel je tudi ta večer za svoj trud
obilno pohvalnega priznavanja. Zabava je bila
do 10. ure na večer pod prostim nebom, in
še le po 10. uri se je plesateljna gospoda po-
dala v dvorano, kjer se je plesalo v gostej
gruči do polu noči. Naj še pristavim, da je v
vrtu ostalo tudi mej plesom mnogo občins-
tva, in ko so nakrat iz nekega kota do-
neti začele pesni, obkolilo je malo številce
izbornih pevcev precej ljudi in ploskalo se je
tudi tem prav mnogo. Bili so to slovenski
pevci, in ko so zapeli rusko himno, bilo je
kar vse okolo v ognji in peli so tu Srbi, Čehi.
Dalmatinci z velikim navdušenjem. Izmed slo-
venskega dijaštva bilo jih je takrat veliko šte-
vilo navzočih, kar prav z veseljem zabiležim.
Odbor društva je za to zabavo izdal nad 1500
vstopnic. — Da vidite, da nijsem presubjek-
tivno sodil, citiram vam nemško kritiko du-
najskega „Vaterlanda“: Ta list piše o tej
zabavi tako-le: „Die Liedertafel des slavi-
schen Gesangvereines, die den 11. d. M. in
den Garten- und Saallocalitäten des „Schwar-
zen Adler“ in Oberdöbling stattfand, ist als
eine durchwegs gelungene zu bezeich-
nen. Der Garten, der Raum für 1500 Perso-
nen fasst, war vollgefüllt von distinguirter Ge-
sellschaft. Zahlreiche slavische Reichstagsab-
geordnete waren anwesend. Die Productionen
des Vereines sind als durch aus gediegen zu
bezeichnen. Mit grossem Beifall wurden
die drei Kriegschöre aufgenommen. Reichen
Beifall erntete Herr F. Jerie für seine Solo-
partien in Napravnik's Quadrille aus russi-
schen Weisen. Das slovenische „Mein
Röschen“, componirt von Nedved und das
kleinrussische Nationallied wurden mit vielem

Beifall aufgenommen. Kloss' (ein bekannter
böhmischer Kirchenlieder-Componist) Trinklied
musste wiederholt werden. Der Chormeister
des Vereines Hr. A. Buchta wurde einige-
male stürmisch gerufen“ itd.

Ravnokar mi je pripovedal Čeh, da je
policija v noči od 13. do 14. t. m. tri vseučil-
lišniške akademiškega društva „Ognisko“ in
tudi več oseb tukajšnjega poliskega delavskega
društva „Sila“ zaprla, pisma in knjige je ime-
novanima društvoma vzela. Prišla je policija
baje na sled, da sta imenovani društvi v
zvezi z internacionalno, nihilistično stranko v
Rusiji. Je uže mogoče, da se poljski poseb-
neži, ti smrtni sovražniki Rusije, se vsakim
vragom prej sprijaznijo, ter zoper slavjansko
Rusijo kovarstva kujo, nego, da se čutijo so-
lidarne se Slavjani. P.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Iz Gorice se nam
piše: Denašnje številko „Soče“ so ugrabili po-
licaji zaradi uvodnega članka „Nove volitve
na Kranjskem“ in zaradi dopisa iz Trsta.
Živela svoboda!

— (Novi zloženi vlak mej Ljub-
ljano in Celjem.) Iz Trbovelj se nam piše:
Uže je bilo naznanjeno, da bode občeval za-
čenši dne 16. t. m. poseben zložen vlak
mej Ljubljano in Celjem, ki bode odhajal
vsak dan zjutraj iz Celja v Ljubljano, zvečer
pa iz Ljubljane zopet v Celje. Ta jako prak-
tična naprava je koristna ne le imenovanim
mestoma, temuč tudi vsem mej njima ležečim
krajem, kojih prebivalci imajo opraviti ali v
onih dveh mestih, ali pa pri sodnji v Laškem
trgu in v Litiji. Kako pripravno bo to pač
za nas Trboveljčane! — Zjutraj pojdeš lahko
v Ljubljano ali v Celje, in zvečer zopet do-
mov. Hvaležni so tedaj zo to napravo prebi-
valci treboveljske županije sploh, in posebno
uradniki in delavci pri tukajšnji družbi za
kopanje premoga. Zahvala za to v resnici tako
praktično vpeljavo posebnega zloženega vlaka
pa gre čast g. J. Koprivnikarju, župniku na
Savi poleg Zagorja; kajti ta gospod nij le
izprožil misel na to napravo, ampak on sam
je storil osobno in pismeno vse potrebne ko-
rake, ki so ga priveli do zaželenega smotra.
Prisrčna hvala mu tedaj od vseh tukajšnjih
župljanov za njegov trud!

— (Valvazorjeve kronike) je izšel
in se po Ljubljani razdal včeraj 12. zvezič.

— (Nesreča.) Od Kamnika se nam piše:
Pretečeni teden je nek krčmar iz Stranj pri
Kamniku o Bistrici veje nabiral. Ko se je plazil
po širokem skalovji, mu je izpodrknilo ter je
padel čez skalovje, razbil si čepinjo tako hudo,
da je v malo minutah umrl.

— (Iz Vipave) se piše: 13. maja je
imela naša kmetijska podružnica občni zbor,
katerega se je nepričakovano dosti udov ude-
ležilo, od trideset 21. Na dnevnem redu bile
so prav važne točke. Volil so se štirje odbor-
niki, tako, da je zdaj podružnični odbor po-
polnjen, tako le sestavljen: g. R. Dolenc pred-
sednik, g. dekan J. Gabrijan podpredsednik,
g. J. Poljšan iz Slapa tajnik, g. E. Majer iz
Vipave blagajnik, g. grof Lanthieri odbornik.
Po volitvi odbora se je sklenilo centralni od-
bor kmetijske družbe v Ljubljani naprositi, da
izvoli podružnici slovensko, in ne kakor do se-
daj nemško dopisovati. O tretji točki, o na-
stavljenju priseženih vinskih mešetarjev, se je
sklenilo, sestavo dotičnih pravil in njihov predla-

ganje v potrditev odboru prepustiti. Letina se
kaže še precej dobra, zarode je, razun na prav
zgodnjih sortah posebno v pred burjo zavaro-
vanih légah še za prav dobro trgategv zadosti.
Žita so kaj lepa, sena bo dosti, ali o sadju
in okopavinah pa nij še kaj soditi. Po vinu
je malo vprašanja, plačuje se od 18 do 22 for.
kvinč.

Literarno naznanilo.

G. J. Baudouin de Courtenay, sedaj pro-
fesor na vseučilišču v Kazanu, je izdal zopet
dve za slovenskega jezikoslovca prav
zanimivi razpravi. Prva razpravlja: „Bohin-
sko-posavski govor s temeljitostjo, ki je
bistroumnemu jezikoslovcu vlastovita. Ta raz-
prava bi bila prav prikladna za znanstveni
časopis Matice slovenske. Slovenski pisatelji,
kateri so ruščine zmožni, naj prevod oskrbijo;
z ruskim originalom jim rad postrežen. Lotil
bi se sam tega dela, a nij časa, in oslabljene
oči mi branijo pisanje dalj časa.

Druga razprava pretresuje pod naslovom:
„Koe-čto po povodu rezjanskoj gar-
monii (sozvučja) glasnyh,“ tudi prav
zanimivi filologiški predmet. V tem spisu se
trudi g. pisatelj svoje uže v svojem „opytu
fonetiki rezjanskih govorov“ izrečene trdenje
podpirati, da je na rezjanski govor uplival
nekov turansk jezik.

Še na eden literarni zaklad opozorujem
prijatelja slovenske literaturne zgodovine. Zname
so sredovečje igre, katerim Nemci pravijo:
„Passionspiele“. Te igre so bile tudi mej
Slovenci znane in uredovane od čestitih ocev
kapucinov. Biblioteka kapucinskega samostana
v Celji hrani dva rokopisa, a) pod naslovom:
Instructio pro processione Locopolitana in s. die Parasceves. b) pro
processione labacensi. Uvod je pisan
latinski: necessaria scitu ante processionem.
„Ordo processionis“ v nemškem jeziku, ven-
dar dialogi so vsi v slovenskem jeziku
pisani, na primer:

Eua.

Ah koku posnu sem iest, sem iest spoznalla,
de skusi Jabuku bom iest sama sebe sapellala.
Koku preusetna sem iest othla k eni bogini bitti,
ienu sama sebe glih Bogu sturitti,
Skusi katero pak sem sama sebe v nadloge
perpraula,
ino uohs zhloueshki Rod s tem strupam tega
greha sadaula.

Ne samo za jezikoslovca je ta rokopis od
leta 1721 zanimiv, nego tudi za kulturohisto-
rika, in gotovo bi razveselil poštene Ločane,
ako bi se tiskom objavil, in bi Ločani brali, s
kako pobožnostjo so njihovi predniki nekda
na veliki petek predstavljali britko trpljenje
Kristovo.

Delajoče osebe so:

1. Angelus mit dem Schwerdt; 2. Diabo-
lus; 3. Eua; 4. Adam; 5. Angelus 2 dus; 6.
Angelus 3 tius; 7. Filij Adae; 8. Schmiden
Bruderschaft; 9. Hafner und Maurer Bruder-
schaft; 10. Angelus calicem portans; 11.
Angelus marsupium portans; 12. Angelus funes
portans; 13. Angelus gladium portans; 14.
Schusterbruderschaft mit 2 Engeln itd.

Kakor sem rekel, so vse te igrajoče osebe
govorile slovenski.

Slišim, da gospod prof. Levec spisuje hi-
storio slovenske literature. Naj se v počitni-
cah potruži v celski kapucinski samostan. Pri-
jazni in učeni gosp. Pater Guardian Fridrik

Ingliš bode mu iz srca rad oba rokopisa za prepisanje prepustil. *)

Na Ponikvi 1. Junia 1877.

Davorin Terstenjak.

*) Menda še tudi drugi samostani hranijo kaj take tvarine. Pis.

Razne vesti.

* (Velik požar.) Iz Galicije se poroča, da je 14. t. m. mesto Kuti pogorelo. 200 hiš je vpepeljenih, 300 družin nema strehe.

* (Požari v Ameriki.) V Bridgeportu, Connecticut, je 8. t. m. zgorela fabrika za klobuke. Enajst oseb so padajoče stene pomorile in škode je 250.000 dolarjev. V Glavestonu pa je požar uničil tri ulice; škode je 3 milijone dolarjev.

* (Na Nemškem!) V Frankobrodu na Mogunu se je ono soboto primerilo, da se v gledališči nij igralo, ker gledalcev nij bilo. Prodali sti se samo dve karti. V rajhu!

* (Kmet in kralj.) Bavarski kralj se je to spomlad enkrat sprehajal po gorah, kar sreča kmeta, ki je hodil po bergljah. Kralj ga vpraša, kje je bil ranjen. Kmet zamrmra: „Pri Sedanu.“ Ali me ne poznate? vpraša kralj. „Ne! odgovori kmet kratko. — Jaz sem kralj! Kmet vzdigne roko in vojaški pozdravi. — No, povejte mi, nadaljuje kralj, kako da me niste poznali? — „Veličastvo“, pravi kmet kako Vas hočem poznati. Vi ne greste nikdar v vojsko, jaz pa nikdar v — gledišče.

* (Roparski napad.) Iz Severne Amerike se poroča, da so 156 milj od S. Francisca proti zapadu roparji tire potrgali po noči. Vlak pridrdra in voditelj še to zapazi ter za vre lokomotivo, a bilo je prepozno. Voz pade črez nasip; voditelj, kurjač in eden popotnik

so bili do smrti potlačeni. Zdaj so roparji začeli streljati na vlak, a ker so videli, da za njih namene nij še dosta poškodovan, so zbežali. Dobro, da se Phileas Foggu kaj takega nij primerilo.

Dunajska borza 16. junija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	60 gld.	70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66	10
Zlata renta	72	40
1860 drž. posojilo	111	75
Akcije narodne banke	784	—
Kreditne akcije	141	50
London	126	25
Napol.	10	08 1/2
C. k. cekini	5	97
Srebro	111	80
Državne marke	62	—

Danes nedeljo 17. junija

bode

na vrtu v „Bierhalle“

(št. Petersko predmestje)

Veliki koncert

mestne godbe.

(156)

Začetek ob 6. uri zvečer. — Vstopnina 10 kr.

Za dobro pijačo in jedila in za dobro postrežbo bode skrbel in se za obilno obiskovanje priporoča

Ivan Tanko.

Iščem izurjenega, slovenščine zmožnega bljeznika

koncipijenta,

kateri bi služil 45 do 70 gold. na mesec. V pismu naj se mi naznani zahtevana mesečna plača.

V Ormužu, 14. maja 1877.

(150—3)

Dr. Ivan Gršak.

Málin

novi urejen, z dvema kamni, na močnem studencu, kateri v najhujši zimi ne zamrzne, potem 2 stanovanji, 1 gospodarsko poslopje (Wirtschaftsbäude) in 4 orlov zemlje se prostovoljno prodaja. Ono stoji na eni večjih cest savinjske doline. Več o tem se izve pod črko **St. I v Köllachu na Stajerskem.** (14—3)

Senožeti v najem.

Sè sodnijskem dovoljenjem se bodo v za-puščino umrlega gospoda Franc Rodé-ta spadajoče senožeti

vtorek 19. junija t. l.

in sicer:

dopoludne ob 9. uri

a) senožet „mesarica“ v Trnovem z 14 orali;

b) senožet v mestnem gozdu z 2 orali 663 □ sežnji in

popoludne ob 3. uri

c) senožet pod Rožnikom z 6 orali 669 □ sežnji za eno ali pa za šest let na mestu, kjer objekti leže, po očitnej dražbi v najem dale. V Ljubljani, dne 12. junija 1877.

C. k. notar in sodnijski komisar:

(152—2)

Dr. B. Suppanz.

Vsem bolnikom, kateri bi v prav kratkem času bili radi rešeni od svojega trpljenja po tisočkrat dobro se izkazavšim zdravljenji, se branje slavno, v 68 natisih izšlo, 500 strani močne knjige: Dr. Airy's Naturheilmethode ne more dosti priporočati. Cena 60 kr. avst. vej. dobiva se po vsakej knjigarni, ali pa proti pošiljanju 12 pism. mark po 5 kr. tudi direktno od Richter's Verlags-Anstalt in Leipzig. Spričevaja, katerih je v knjigi veliko tiskanih, so porok temu, da nihče ne bode nezadovoljen položil te ilustrirane knjige iz rok. Vspehi govore! (330—16)

Umrli v Ljubljani

od 11. do 14. junija:

Jurij Hribnik, delavec, star 24 let, na Močvirji št. 36, za oslabljenjem možgan. — Gospa Henrika Zelnik, zasebnica, stara 57 let, v frančiškanskej ulici št. 79, za mrtvodom. — Ana Fürst, zasobnica, stara 66 let, na Poljanah št. 18, za srčno hibo. — Franc Tavčar, mizarjev otrok, star 4 leta, v Kravjej dolini št. 1, za davico. — Jera Križaj, osobenjica, stara 56 let, v bolnišnici, za rakom.

Vabilo na naročbo.

Na občno željo odličnih hrvatskih in slovenskih rodoljubov začne v Zagrebu od 1. julija t. l. po dvakrat na mesec izhajati ilustriran

„Humoristički list,“

ki bode donášal v hrvatskem in slovenskem jeziku, ter v njima podredjenih dialektih proizvode jugoslovnskega humora.

„Humoristički list“ obsegal bo 8 velikih strani, ter velja:

Na Avstro-Ogerskem:	Zunaj Avstrije:
celoletno . . . 3 gld. — kr.	celoletno . . . 4 gld.
polletno . . . 1 „ 50 „	polletno . . . 2 „
četrtletno . . . — 80 „	četrtletno . . . 1 „

Da zamoremo določiti število listov za prvi natis, prosimo vse prijatelje našega težavnega in za današnje razmere velevažnega podjetja, naj pošljejo skrajno do 25. t. m. naročnino na

Administracijo „Humorističkoga lista“

(141—3)

v Zagrebu, Illica br. 745.

Obznani!o!

Mejnarodna razstava blaga na Dunaji prodaja zaradi razpuščenja sledeče blago po jako nizkej ceni

5 gld. 65 kr. av. v.

in sicer:

- 1 izvrstno precizijsko uro s pozlačenim verižico; da prav gre, je garantirano.
- 2 pravi japonski cvetlični vazi z najfinjšo sliko, kras za vsak salon.
- 1 krasen album za fotografije, bogato zlatom okinčan.
- 1 par elegantnih orijent. komodnih čevljev z nepokončljivimi podplat za gospode in gospé.
- 1 lep mizni zvonček iz pravega novega zlata.
- 1 celo jap. kačilno garnituro, obsega vse, kar je kadilec treba.
- 2 majheni oljnatii sliki, kopije slavnih mojstrov, v elegantnih okvirih.

- 1 godbeni instrument, na kateri vsakdo igra lahko najlepše komade.
- 1 celo majh. porcelansko serviso za 6 oseb, posebno za dar pripravo.
- 2 značajni glavi, čisto nova, originalna šala.
- 1 eleg. Victoria-promenačna korbica z mnogobarveno umeteljno pletenino.
- 6 izvrstnih c. k. pat. žlic za jed.
- 6 žlic za kavo.
- 6 japon. tas, izvrstnih.
- 6 kosov dr. Dupontovega zdravilnega mila.

38 komadov.

■ Vseh tukaj navedenih 38 predmetov, solidno izvršenih, stane

■ samo 5 gld. 65 kr. ■

Naslov: Internationale Waaren-Ausstellung, Wien, Burggring 3.

Naročbe iz province urno proti povzetju.

NB. Ker se bode razstava kmalu zaprla, naj se naročbe iz provincije takoj vpošljejo. (99—6)

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na Mlinem v Bledu št. 50 s srenjskimi pravicami vred in z malim vrtcem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji 10—12 s sežujev od jezera blizu Ješenakove hiš in Petranove gostilne ter se tudi lahko z malimi stroki v jako okusno prenaredi. Več o tej prodaji se izve pisмено ali ustmeno pri posestniku

(147—2)

Anton Mandelcu.

Za vsako kupčijo pripravna.

Hiša na prodaj.

Hiša se prodaje

na Mlinem v Bledu št. 46 s srenjskimi pravicami vred in z malim vrtcem (v Zaki), 10 minut od Petranove gostilne oddaljenim. — Hiša stoji blizu ceste in komaj 6—8 sežujev od jezera, in tudi prav blizu Ješenakove hiše in Petranove gostilne. Za mali denar se lahko popravi v najlepše stanovanje. — Več o tej prodaji se izve pisмено ali ustmeno pri posestniku

(148—2)

Jakob Pazlarju.

Za vsako kupčijo pripravna.